

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 44. Concilium Rejense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

tiam, & Spectatorum libidinem declamat, Sæculum V. A.C. 439.
 quam bellici horrores, & calamitates Rei-
 publicæ non compeſcerent. Increpat in-
 juſtitiam Potentum, & Divitum, ita pau-
 peres opprimentium, ut devoto Roma-
 norum Regno, Barbarorum Dominatio-
 nem ſuſpirarent; Aliud quoque opus Sal-
 vianus ſcripſit, in quatuor libros diviſum,
 ad Eccleſiam Catholicam directum, in
 quo, aſſumpto Timothei nomine, Chri-
 ſtianorum avaritiam objurgat. In libro
 tertio queritur, nihil a Parentibus relin-
 qui illis liberis, qui ſe Deo conſecraſſent,
 eosque hoc modo voluntariæ paupertatis
 merito privari. Alia præterea opera,
 quæ nos deſideramus, ſcripſerat, tanta-
 que erat de ejus ſcientia opinio, ut eum
 Gennadius, illius ævi Scriptor, Episcoporum
 Magiſtrum appellaverit. *in Catal. c. 6.*

§. XLIV.

Concilium Rejenſe.

Anno iſto 439. Concilium in Provincia
 Rejis actum, nata hac occasione; *A. 439.*
 Cum Episcopus Embrodunensis vita ex-
 ceſſiſſet, Sedes viginti menſibus vacavit;
 nam non nulli Laici Electionem, quam
 unice Clerici cupiebant, ſuſflaminabant.
 Tandem duo Episcopi illuc ſponte ſua
 advenere, qui, etiamſi Auctoritate Me-
 tropolitæ non eſſent muniti, nec litteras
 Confratrum ſuorum ejusdem Provinciæ
Hist. Ecclef. Tom. VI. ¶ *habe-*

Sæculum V. haberent, hominem, Juvenem, cui nomen

A.C. 439. Armentarius, pro illa Cathedra ordin-

runt, qui equidem in timore Domini edu-
catus, sed Episcopatus honore pellicii
passus est. Is postea quosdam Clericos
etiam excommunicatos, ordinavit. Qui
igitur aperte contra Canones fuerat pro-
motus, Episcopi vicini Rejis, tertio Ka-
lendas Dec. Theodosio decimo septimo
Consule, id est, 29. Nov. anno 439. con-
gregati sunt. S. Hilarius Arelatensis huius
Synodo præfuit, cui undecim Episcopi
alii aderant; aliqui ex illa Provincia
Viennensis parte, quæ Arelatensi proxi-
ma erat, alii ex secunda Provincia Nar-
bonensi, alii ex Provincia Alpium mar-
timarum, cujus præcipua Civitas erat
Embrodunum, sed necdum in Metropo-
lim Ecclesiasticam erecta. Inter hos
Episcopos Auspicius Vasionensis, Valeria-
nus Cemelenus, & Maximus Rejenis
cæteris magis noti sunt. Præter duo-
decim Episcopos quidam Presbyter, cui
nomen Vincentius, adfuit, qui loco Con-
stantini, Episcopi Vapincensis absentis
subscripsit.

Hoc Concilium ordinationem Armeni-
Can. 2. c. 1. tarii nullam declaravit, (*) iussitque, ut
Conc. Taur. alia Electio, & Canonica fieret. Duo-
c. 3. to. 2. rum Episcoporum, qui istud attentave-
rant

(*) Id est, illicitam.

rant, audacia hoc modo punita; prohibi-
 tum ipsis juxta Decretum Concilii Tau-
 rinensis, ne, quamdiu viverent, cuiquam
 Ordinationi, aut Concilio ordinario in-
 teressent. Armentarius indulgenter ha-
 bitus; permisit Concilium, ut aliquis
 Episcoporum, cui id Charitas suggereret,
 eidem aliquam suæ Diœcesis Ecclesiam
 concederet, in qua Chorepiscopi nomen
 haberet, aut tantum Communionem Ho-
 spitibus dari solitam; quod intelligen-
 dum nisi ea Ecclesia ipsi in Titulum con-
 ferretur. Dicit Concilium Rejense, quod
 in hoc puncto sequatur Concilium Nicæ-
 num; id enim paria de quibusdam schis-
 maticis statuit. Nempe octavo canone
 de Novatianis. Hanc vero Gratiam, Ar-
 mentario factam, Concilium Rejense mul-
 tis modis restringit. Nam is in Provin-
 cia Alpium maritimarum, quod in hanc
 se intrusisset, nunquam recipietur. Ec-
 clesia ipsi ruralis, non autem in aliqua
 civitate concedatur. Nunquam in ur-
 bibus Sacrificium offerre, nequidem ab-
 sentibus Episcopis, licebit. In sua Eccle-
 sia neminem, nec etiam minores Cleri-
 cos, ordinare poterit. Nullam aliam
 functionem Episcopalem implere licebit,
 quam Neophytos confirmare, ante Pres-
 byteros offerre, Virgines consecrare, &
 populo in Ecclesia benedicere. Unius
 tantum Ecclesiæ Regimen habeat, Non
 liceat

Sæculum V.

A.C. 439.

Conc. p. 1156

Conc. Reg.

can. 3.

Sup. l. XI.

§. 22.

X 2

Sæculum V. liceat ad aliam transire, nisi priorem
A. C. 439. miserit. Nempe verius titulus Chorep-
c. 5. copi, quam potestas ei tribuitur, & super
 Presbyterum quidem, sed & infra Episcopum
 copum esse jubetur. Quod pertinet
c. 4. ad Clericos, ab ipso ordinatos; qui ante
 ordinationem excommunicati erant, de-
 ponentur; qui bonis moribus sunt, hoc
 Episcopus Embrodunensis, si voluerit, in
 sua Ecclesia retinere, aut ad Armentarium
 mittere poterit.

His Concilium quosdam Canones
 generales subjungit. Presbyter in fami-
c. 5. liis, ruri, in domibus privatis, non autem
 in Ecclesia Benedictionem impertiri po-
 terit. In Oriente etiam publice benedi-
c. Sirm. hic cebant. Si Episcopus defunctus fuerit,
c. 6. nemo Ecclesiam vacantem, nisi Episcopus
Canones. vicinus ad ducendas exequias adibit. Vi-
 sitatoris munere fungetur, & illo tem-
 poris intervallo, nempe usque ad septi-
 mum obitus diem, Bonorum Ecclesie In-
 dicem conscribet; tum domum redibit,
 & sicut cæteri Episcopi mandata Metro-
 politæ expectabit, sine quo nemo ad Ec-
 clesiam vacantem veniat, ne cogi se a
 populo simulet. Duo Concilia per an-
c. 8. nos singulos celebrabuntur, si pacata
Nic. can. 8. sint tempora. Id subjungit Concilium
 propter bella, & calamitates publicas,
 quæ sæpe Conciliorum celebrationem
 prohibebant.